



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 36. Concilium Nymphænum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

dentes, vehementius, ut rem absolveret, Sæcul. XIII.
 urgebant. Tum vero iratus, *Næ vos* A. C. 1234.
niri estis homines, inquebat: puncta tri-
ginta sunt, quæ vobis objicere cogitamus:
Et vos momento expediti esse vultis. Fra-
tres vestri veniant, si velint, ut disputatio-
nis initium fiat. Illi ad Imperatorem de-
 tulere omnia, eum Præsules ad liberan-
 dam promissi fidem adacturum sperantes.
 Verum cæpit hos excusare, quod congregati non essent, & quosdam procul venire, Patriarchamque Antiochenum nondum adesse dixit. *Nec miremini, adde-*
bat, eos his precationis ac pœnitentiæ diebus
disputare nolle. Rogo, ut expectetis tan-
tisper, dum Præsules ac Patriarchæ adve-
niant, qui secundo Paschatis die vobis re-
spondebunt. Hanc in moram consensere Nuncii.

§. XXXVI.

Concilium Nymphæi habitum.

Vigesimo quarto Aprilis secundo Pa- 24. Aprilis.
 schatis die Patriarcha convocatis
 Præsulibus ad Nuncios comparentes di-
 xit: *Nicææ de Spiritu Sancto disseruimus;*
sed tunc solus eram: modo præsentibus Præ-
sules, qua ratione hæc quæstio tractata
fuerit, avidi percipient. Sic quæstionem
 de Spiritu Sancto quidem repetitam, de
 azymis autem vitatam sentientes Nun-
 cii

Sæcul. XIII.

A.C. 1234.

24. Aprilis.

cii cæperunt causam itineris sui, colloquium Nicænum, Patriarchæ promissionem sub medium Martium de Sacramento Altaris responsum mittendi suum, & quoties initas cum ipsis condiciones mutarit, exponere. *Nihilominus vobis nos sistimus, ajebant, nulla pollicitatione nostra, nullo Superiorum jussu obstricti, sed ultro & amore pacis ac reconciliationis, innixi Patriarchæ promisso nos contentos ad Papam remittendi. Tanti spes boni, & fraterna charitas fecit, ut & maris pericula, & itineris diuturni molestias, & temporis jacturam vobis satisfaciendi gratia subiremus. Venimus itaque vestrum audituri responsum.*

Ad quam quæstionem? subjungebant Græci. Ad illam, inquiebant Nuncii, de qua se vos consulturum Patriarchæ spondit: Tunc Græci: Non aderamus, non audivimus hanc quæstionem. Nuncii: Audite igitur! rursus quærimus, an non panem azymum in Christi corpus convertere possimus? Græci: Duæ inter nos quæstiones erant, de Processione Spiritus Sancti, & de corpore Domini Nostri. Primum ergo quæstio de Spiritu Sancto, quæ prior est, coram toto concilio tractanda venit. Nuncii: Quid & quo modo hanc ad quæstionem responderitis, perbene scimus: sed responsum de corpore Christi necdum abstulimus; hinc modo a concilio postula-

fulamus. Græci effugere conantes sub- Sæcul. XIII.
 jiciebant: *Non ordiri a materia sublimio-* A. C. 1234.
re esset Theologiæ ordinem invertere. Cum
 de hac ratione sæpius repetita, & a Nun-
 ciis rejecta aliquamdiu disceptatum es-
 set, Patriarcha dixit: *Quoniam nos cogi-*
tis, responsum nostrum ad utramque quæstio-
nem scriptum vobis dabimus. Nuncii eludi
 se videntes reponebant: *Scripti vestri*
rationem non habebimus: viva voce præ-
sentibus nobis respondete! absentibus scri-
bitur. Patriarcha, si ad concilium, aje-
 bat, *totam disputationem Nicænam ex or-*
dine retuleritis, ad quæstionem vestram re-
spondebimus. Nuncii: *Si ad quæstionem*
de azymis panibus respondendo nobis sa-
tisfeceritis, disputationem de Spiritu San-
cto ex ordine referemus. Sub hæc Pa-
 triarcha cæteris cum Præsulibus feces-
 sit, consilii capiendi causa: reversi autem
 dicebant: *Rem differri cupimus usque ad*
diem Mercurii: tunc, ut polliciti sumus,
vobis respondebimus. Cum Nuncii, ne i-
 terum deciperentur, veriti condiciones
 expositas iterassent, discessum est.

Die Mercurii 26. Aprilis Nunciis ma- 26. Apr.
 ne apud Patriarcham in concilio compa-
 rentibus Archiepiscopus Amastrensis in
 Paphlagonia difficultatem proposuit,
 quam dicebat esse obortam sibi e litteris
 Papæ ad Patriarcham Germanum, de *to. XI. Conc.*
 Eucharistia Græcorum & Latinorum ve- *p. 326.*
 lut

Sæcul. XIII.
A.C. 1234.

ap. Rain.
1233. n. 10.

lut de duplici Sacramento loquentis. Nuncii deprehensa Græcorum arte declinandi quæstionem de azymis, ac disputationem alio convertendi, *Papæ est, in- quiebant, explicare suam epistolam, de qua vos ei scribere potestis.* At illis huic vanæ contentioni ad meridiem usque insistentibus, tandem exacerbati dicebant: *Quandoquidem cernimus, vos studio tempus ducere, responsum ad quæstionem nostram subterfugere, nec audere sententiam vestram edere, vobiscum candide loquemur.* Mala opinio vestra de azymo pane in Sacramentum nostrum converti solito constat primo vestris e scriptis hac hæresi plenis, quam ne detegatis, ad quæstionem nostram respondere non audetis; dein e vestris actionibus, *Lavatis aras vestras, in quibus Latini sacrificarunt.* Quando Latini Sacramenta vestra receptum veniunt, eos Ecclesiæ Romanæ Sacramenta abjurare cogitis. *Sustulisti Papam e vestris dipthychis, quod non minorum cœtu exclusis ac hæreticis soletis facere.* Denique quotannis semel illi anathema dicitis. Ita nobis ii, qui audierunt.

Sup. Lib.
LXXVI.
p. 2.

Tum Chartophylax Constantinopolitanus in medio se confessu erigens, *Postremum falsum est, exclamabat: quisquis hoc dicit, abeat! vel male illi vertet.* Cætera ne miremini! Latini vestri capta Constantinopoli non dubitarunt templa effringere.

re, aras destruere, auferre argentum & au- Sæcul. XIII.
rum, Sanctorum reliquias in mare projicere, A.C. 1234.

eorum imagines calcare pedibus, Ecclesias
in stabula vertere. Patriarcha addidit: Si ^{26. Apr.}

vobis mirum est, Papam in dipthychis nostris
deletum esse, quæro, cur ille me in suis ex-
tinxerit? Te non extinxit, ajebant Nuncii,
quia te nunquam inseruit. An vero Papa
antecessores tuos prior deleverit, scies, cum
legeris. (Nihil ad hæc responsum est) Vio-
lentiam, quam Ecclesie Romanæ perperam
adscribitis, laici a sacrorum communione
sejuncti adhibuere. Illud autem, quod vobis
exprobramus, vos ipsi verbis & factis te-
stamini: vestri Præsules sunt, qui id faciunt
ac docent. Cumque saniora vos cogitare
neutiquam videamus, ad eum, qui nos mi-
sit, revertimur. Sic locuti a concilio a-
biere.

Eodem die post prandium Imperato-
ri omnia fideliter enarrarunt, ut ad ter-
rarum suarum fines usque præsidium i-
psis adjungeret, orantes. Ille, prout e-
rat sagax, & cuivis scenæ habilis, ex-
cusare Græcos, ac se correcturos promit-
tere cæpit, addens, si colloquium coram
se habitum esset, rem ad injurias non fuis-
se venturam. Nolim vero, pergebat, ut
mutuo sic insensî vos sejungatis. Vos &
illos pariter super quæstione vestra audire
cupio: controversia amice dirempta redibi-
tis. Adornatæ sunt naves meæ, vos una
cum

Sæcul. XIII.
A.C. 1234.

26. Apr.

*cum Legatis, quos ad Papam vobiscum mit-
tam, in Apuliam vecturæ: nam debito il-
lum honore ac muneribus afficere volo, ut in
amicorum, filiorumque numero me ponat.*

Nuncii reponebant: *Domine! verita-
tem te celare nolumus. Per dona tua te
Papæ non acceptum reddes, sed cum per
unitatem fidei te illi probaveris, etiam mu-
nera eidem placebunt tua. Sine illa in fi-
lium aut amicum te nunquam recipiet; nec
Legatos ei tuos repræsentare audebimus: o-
contrario nos his opponere cogemur. Im-
perator tristi facie dicebat: Manuel,
Theodorus, & plures alii Imperatores du-
rante schismate amicitiaæ fœdere cum Papa
conjuncti erant. Cum vero Nuncii sine
spe pacis nihil negotii cum Legatis sibi
fore assererent, ergo nullum mittam, ajebat:
nec Legatos, nec naves meas inimicis expo-
nere cogito. Tam brevi tempore tolli haud
potest schisma, quod trecentos fere annos te-
nuit. Expectate! cras Præsules alloquar,
& ut ad quæstionem vestram respondeant,
precabor. Tum Nuncii recesserunt. Tre-
centi schismatis anni, quos hic numerat
Imperator, ad dimidium sæculi decimi
Photium inter ac Michaëlem Cerularium
ascendunt.*

§. XXXVII.